גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב **בארה"ק**
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

	הדלקת הנרות	מוצאי שב"ק ר"ת
אלעד	4:24	6:03
בית שמש	4:15	6:04
בני ברק	4:31	6:04
טבריה	4:21	6:00
יבנאל	4:08	6:00
ירושלים	4:16	6:03
מודיעין עילית	5:22	6:03
צפת	4:19	6:00

פרשת וירא, כ' חשון, שנת תשפ"ז לפ"ק — *שנה 16, גליון 6 (771)*

שיעורים כסדרן: נ"ך: מלכים-ב י"ג | בבלי: בכורות מ"ג | ירושלמי: סנהדרין י"ב | תוספתא: חולין ג' | רמב"ם: איסורי ביאה י"ב

וָאֵרָא עַל הַפָּרָשָׁה

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם, רַבִּי נָתָן זצ"ל כּוֹתֵב בְּמִכְתָּב לְבָנוֹ (עֵלִים לִתְרוּפָה, מִכְתָּב כ"ח) שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק וְהוּא מֵכִרַח לִכְתֹּב לוֹ אֶת מַה שֶּׁדִּבֵּר בְּשַׁבָּת בִּשְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. רַבִּי נָתָן מְבָאֵר שָׁם אֶת הַפָּסוּק, שֶׁ"יוֹשֵׁב" הוּא לְשׁוֹן הַמְתָּנָה, "כְּחֹם הַיּוֹם" הַכַּוָּנָה עַל הַיֵּצֶר הָרָע הַבּוֹעֵר, הַיֵּצֶר הָרָע בּוֹעֵר בָּאָדָם וְאִי אֶפְשָׁר לְהִפָּטֵר מִמֶּנּוּ, אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא כְּבָר מִזְמַן הָיָה צָרִיךְ לְהִפָּטֵר מֵהַיֵּצֶר הָרָע הַשְׁטוּתִי הַזֶּה, הוּא כְּבָר מִזְמַן הָיָה צָרִיךְ לַעֲזֹב אֶת כָּל הַתַּאֲוֹוֹת הַשְׁטוּתִיּוֹת וְהַמִּדּוֹת הָרָעוֹת, אֲבָל הַיֵּצֶר הָרָע עֲדַיִן בּוֹעֵר בּוֹ; הַמַּעֲלָה שֶׁל יְהוּדִי הִיא, שֶׁבְּמָקוֹם לְהִתְיָאֵשׁ, הוּא יוֹשֵׁב וּמַמְתִּין "פֶּתַח הָאֹהֶל", הוּא מַמְתִּין לְיַד הַדֶּלֶת, הוּא רוֹצֶה לְהִכָּנֵס אֶל הַקְּדֻשָּׁה, הוּא רוֹצֶה לִזְכּוֹת לִהְיוֹת יֶרֶא שָׁמַיִם, לִהְיוֹת קָדוֹשׁ, לִהְיוֹת שָׁמוּר, לִהְיוֹת יְהוּדִי פָּשׁוּט, לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמֹד, לֹא לְהִתְעַצְבֵּן, לִהְיוֹת שָׂמֵחַ.

הוּא יוֹשֵׁב לְיַד הַדֶּלֶת וּמְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם מֵחָדָשׁ: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי יֶרֶא שָׁמַיִם, אֲנִי רוֹצֶה לִזְכּוֹת לִהְיוֹת קָדוֹשׁ, אֲנִי רוֹצֶה לִזְכּוֹת שֶׁיִּהְיוּ לִי עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, אֲנִי רוֹצֶה לִזְכּוֹת שֶׁיִּהְיוּ לִי מַחֲשָׁבוֹת נְקִיּוֹת, אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת שָׂמֵחַ, וַאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמְּךָ, אֲנִי רוֹצֶה לַחְשֹׁב רַק מִמְּךָ, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לַחְשֹׁב עַל דְּבָרִים אֲחֵרִים". כְּשֶׁאָדָם יוֹשֵׁב לְיַד הַדֶּלֶת וּמַמְתִּין, אֲפִלּוּ שֶׁהוּא רוֹאֶה שֶׁלֹּא מַכְנִיסִים אוֹתוֹ, שֶׁדְּבָרִים לֹא זָזִים, הוּא בְּכָל זֹאת לֹא מְוַתֵּר עַל הָרָצוֹן, הוּא מְבַקֵּשׁ וּמְשְׁתּוֹקֵק עוֹד לִזְכּוֹת לַקְּדֻשָּׁה, הוּא זוֹכֶה בַּסּוֹף לְ"וַיֵּרָא אֵלָיו ה'", הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִתְגַּלֶּה אֵלָיו. זֹאת הַהִתְחַזְּקוּת שֶׁל רַבֵּינוּ זַ"ל, שֶׁאָדָם לֹא יִתְיָאֵשׁ, שֶׁאָדָם לֹא יְוַתֵּר, שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אֶת הָרָצוֹן.

בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ יֵשׁ לָנוּ אֶת פָּרָשַׁת הָעֲקֵידָה. אַבְרָהָם אָבִינוּ עָמַד בַּנִּסָּיוֹן הָאַחֲרוֹן הַקָּשֶׁה, הוּא הָיָה מוּכָן לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ עַל הָעֲקֵידָה, הַנִּסָּיוֹן הַזֶּה עוֹמֵד לָנוּ עַד הַיּוֹם, אֲנַחְנוּ מַזְכִּירִים תָּמִיד אֶת עֲקֵידַת יִצְחָק, וּבִזְכוּת זֶה נוֹשָׁעִים יְהוּדִים. רַשִׁ"י אוֹמֵר בְּפָרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ עַל הַפָּסוּק "ה' יִרְאֶה, עֲקֵדָה זוּ לִסְלֹחַ לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שָׁנָה וּלְהַצִּילָם מִן הַפֻּרְעָנוּת", שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִרְאֶה בְּכָל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶת נִסָּיוֹן הָעֲקֵידָה, וּבָזֶה יִמְחַל אֶת הָעֲבֵרוֹת שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיַצִּיל אוֹתָם מֵעֹנֶשׁ.

מִתְעוֹרֶרֶת קַשְׁיָא עֲצוּמָה, הֲרֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ עָבַר עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים שֶׁהוּא עָמַד בָּהֶם, וְדַוְקָא אֶת הַנִּסָּיוֹן הַזֶּה, שֶׁהוּא אָמְנָם הָיָה מוּכָן לַעֲשׂוֹת, אֲבָל לְמַעֲשֶׂה בַּסּוֹף הוּא לֹא עָשָׂה אוֹתוֹ כִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא הִנִּיחַ לוֹ, דַּוְקָא אֶת הַנִּסָּיוֹן הַזֶּה מַזְכִּירִים הֵכִי הַרְבֵּה, וְדַוְקָא הַנִּסָּיוֹן הַזֶּה עוֹמֵד בִּפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תָּמִיד לְהַצִּיל וְלַעֲזֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל בִּזְכוּתוֹ.

זֶה בִּשְׁבִילֵנוּ חִזּוּק עָצוּם, זֶה מַרְאֶה אֶת הַגְּדֻלָּה וְהַחֲשִׁיבוּת אֲצֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁל הָרָצוֹן שֶׁל יְהוּדִי. שֶׁיִּזְכְּרוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁעִקַּר מַה שֶּׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה מִיְּהוּדִי זֶה לִרְצוֹת שׁוּב וְשׁוּב, אֲפִלּוּ שֶׁרוֹאִים שֶׁכְּבָר כָּל כָּךְ הַרְבֵּה פְּעָמִים קִבַּלְתָּ עַל עַצְמְךָ לִהְיוֹת טוֹב וְיֵרֵא שָׁמַיִם וְלֹא הִצְלַחְתָּ עֲדַיִן, אַל תְּוַתֵּר אַף פַּעַם עַל הָרָצוֹן, אֶלָּא תִּרְצֶה שׁוּב וְשׁוּב, תַּחֲזֹר שׁוּב אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, תְּבַקֵּשׁ שׁוּב מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְאִם תִּשָּׁאֵר עוֹמֵד לְיַד הַדֶּלֶת, תִּזְכֶּה בַּסּוֹף לִרְאוֹת אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְהַרְגִּישׁ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת יְהוּדִי יֶרֶא שָׁמַיִם אֱמִתִּי, וְיִהְיֶה כָּל כָּךְ טוֹב לְאָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא.

(שִׁיעוּר לֵיל שִׁשִּׁי וַיֵּרָא תשפ"ה)

מוֹהֲרָא"שׁ מְסַפֵּר

לֵילוֹת הַזָּהָב

הַצַּדִּיק רַבִּי פִּנְחָס מִקּוֹרִיץ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ הָיָה מְכַנֶּה אֶת לֵילוֹת הַחֹרֶף: 'לֵילוֹת הַזָּהָב', כִּי בְּלֵילוֹת הַחֹרֶף אֶפְשָׁר לְהִתְקָרֵב מְאֹד אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֶפְשָׁר לְהַצְלִיחַ מְאֹד בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, לָלֶכֶת לִישׁוֹן מֻקְדָּם וְלָקוּם מֻקְדָּם לִלְמוֹד וּלְהִתְפַּלֵּל, שֶׁזֶּה הַזָּהָב הָאֲמִתִּי; כִּי (אֲבוֹת ו, ט), לֹא לוֹקְחִים לָעוֹלָם הַבָּא זָהָב וְכֶסֶף, "אֶלָּא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בִּלְבָד", רַק אֶת הַתּוֹרָה שֶׁלָּמְדוּ וְהַמִּצְוֹוֹת שֶׁחָטְפוּ בָּזֶה הָעוֹלָם; עַל כֵּן אָחִי אֲהוּבִי, תִּרְאֶה לְנַצֵּל אֶת 'לֵילוֹת הַחֹרֶף' בִּלְימוּד תּוֹרָה, תִּקְבַּע לְךָ סֵדֶר לָלֶכֶת לִישׁוֹן מֻקְדָּם, כְּדֵי תּוּכַל לָקוּם

<<<<

מילה של התחזקות

רַבֵּנוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ אֵיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם מֹחַ הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלָּנוּ, וְכָךְ יְכוֹלִים לַעֲבוֹר מַצָּבִים קָשִׁים. רַבֵּנוּ אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן קצה):

"אִם יִסְתַּבֵּל הָאָדָם עַל חַסְדֵי ה', יִרְאֶה, שֶׁאֲפִלּוּ בְּעֵת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵצֵר לוֹ, גַּם בְּהַצָּרָה בְּעַצְמָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַרְחִיב לוֹ וּמַגְדִּיל חַסְדּוֹ עִמּוֹ".

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ו)

מִכְתָּב מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

לְהִתְפַּלֵּל, לִלְמוֹד, וּשְׁלוֹם בַּיִת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יוֹם ג' פָּרָשַׁת וַיֵּרָא, י"ג מַרְחֶשְׁוָן, שְׁנַת ה'תשפ"ו

... נֵרוֹ יָאִיר

חֶזֶק וֶאֱמָץ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בְּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת, לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמוֹד וּבְשָׁלוֹם בַּיִת. עַל שְׁלוֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים; עַל לִימוּד כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָהּ, עַל תְּפִילָה וְעַל שָׁלוֹם בַּיִת. מוֹהֲרָא"ש אָמַר לִי, שֶׁזֶּה הַפֵּרוּשׁ בְּמַה שֶׁרַבֵּנוּ אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהַרַ"ן חֵלֶק ב', סִימָן ב): "וְהָאֱמֶת מֵאִיר בְּרִבּוּעַ הַדִּבּוּר הַנַּ"ל עַל יְדֵי שְׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת הַנַּ"ל שֶׁהֵם קֵל, אֱלֹקִים, ה', שֶׁהֵם בְּחִינַת תְּפִלָּה, וְתוֹרָה, וְשִׂדּוּכִים וְזִוּוּגִים", כָּל זְמַן שֶׁמְּדַבְּרִים עַל שְׁלוֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ זֶה דִּבּוּרִים אֲמִתִּיִּים, כָּל הַשְּׁאָר זֶה לֹא דִּבּוּרִים. אָחִי הַיָּקָר, חֲזַק וֶאֱמָץ עִם הָעֵצוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ, לִלְמוֹד וּלְהִתְפַּלֵּל וּלְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה בְּתְמִימוּת וּפְשִׁיטוּת בְּלִי שׁוּם חָכְמוֹת וַחֲקִירוֹת כְּלָל וּכְלָל לֹא, כִּי זוּ הַחָכְמָה הֲכִי גְּדוֹלָה, לִזְרֹק אֶת כָּל הַחָכְמוֹת וְלַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִי חָכְמוֹת, אֶלָּא לִהְיוֹת פָּשׁוּט בְּתַכְלִית הַפְּשָׁטוּת.

לְךָ לִישׁוֹן בַּזְּמַן, קוּם מֻקְדָּם, תִּקְבַּע לְךָ לִלְמוֹד אֶת כָּל הַשִּׁיעוּרִים הַקְּבוּעִים שֶׁלְּךָ – חֵ"י פְּרָקִים מִשְׁנַיּוֹת, יוֹם תְּהִילִּים, חוּמָשׁ, גְּמָרָא – לִפְנוֹת בֹּקֶר, שֶׁכַּאֲשֶׁר תֵּלֵךְ לַמִּשְׂרָד כְּבָר תִּהְיֶה מָלֵא הֵיטֵב בְּהַרְבֵּה תּוֹרָה, כָּךְ כָּל הַיּוֹם יֵלֵךְ לְךָ אַחֶרֶת לְגַמְרֵי.

(עָצְתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ו)

שִׂיחוֹת וְרַעְיוֹנוֹת

מוֹהֲרַנַ"ת זַ"ל קוֹדֶם הִסְתַּלְּקוּתוֹ אָמַר: "אַפִּילוּ שֶׁהָאָדָם הוּא הַבַּעַל עֲבֵרָה הֲכִי גָּדוֹל אִם רַק יֹאחֵז אֶת עַצְמוֹ בְּרַבֵּנוּ זַ"ל אָז יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל". כִּי הָרַחְמָנוּת שֶׁל רַבֵּנוּ זַ"ל הוּא עַד אֵין סוֹף וּמַמְשִׁיךְ רַחְמָנוּתוֹ עַל הַכֹּל. אַשְׁרֵי מִי שֶׁזּוֹכֶה לִהְיוֹת מְקֻרָב אֶל רַבֵּנוּ זַ"ל.

(אִמְרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק א', סִימָן פ"א)

סֵפֶר הַמִּדּוֹת תְּשׁוּבָה

נט. מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לִבְכּוֹת, הַסִּגֻּלָּה שֶׁיֵּשֵׁב בְּמָקוֹם שֶׁשּׁוֹפְכִים שָׁם שְׁנֵי נְהָרוֹת בְּיַחַד.

מוֹהֲרָא"ש מִסַּפֵּר <<<< המשך

לִפְנוֹת בֹּקֶר לִלְמוֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְאִם יוֹתֵר קַל לְךָ לְהִשָּׁאֵר עֵר בַּלַּיְלָה וְלִלְמוֹד – תַּעֲשֶׂה מַה שֶּׁמִּסְתַּדֵּר אֶצְלְךָ, הָעִקָּר שֶׁתְּנַצֵּל אֶת הַזְּמַן, כִּי אֵצֶל אֶחָד מִסְתַּדֵּר יוֹתֵר טוֹב לָלֶכֶת לִישׁוֹן מֻקְדָּם וְלָקוּם מֻקְדָּם, וְהַשֵּׁנִי, אִם הוּא קָם מְאֻחָר – יֵשׁ לוֹ אַחַר כָּךְ כְּאֵבֵי רֹאשׁ כָּל הַיּוֹם, אֶצְלוֹ הַדֶּרֶךְ הַזּוֹ לֹא עוֹבֶדֶת, אָז טוֹב יוֹתֵר בִּשְׁבִילוֹ לְהִשָּׁאֵר עֵר בַּלַּיְלָה וְלִלְמוֹד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה.

גַּם בְּכָל שְׁאָר הַדְּבָרִים בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם אָסוּר לְחַפֵּשׂ לְחַקּוֹת אֶת הַשֵּׁנִי, וְאָסוּר לְהִשָּׁבֵר מֵהַשֵּׁנִי, וּכְשֶׁרוֹאִים חָבֵר שֶׁמְּאֹד מַצְלִיחַ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, הוּא קָם מְאֹד מֻקְדָּם לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם, וּמְנַסִּים גַּם לַעֲשׂוֹת כָּךְ, וּכְשֶׁרוֹאִים שֶׁלֹּא יְכוֹלִים לְחַקּוֹת אֶת זֶה – אָסוּר לְהִשָּׁבֵר מִזֶּה, צְרִיכִים לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם כְּפִי שֶׁשַּׁיָּךְ אֵצְלוֹ, כִּי לְכָל יְהוּדִי יֵשׁ אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁלּוֹ וְהַנְּקֻדָּה שֶׁלּוֹ אֵיךְ הוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם, מַה שֶּׁהַשֵּׁנִי לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, כִּי כָּל יְהוּדִי הוּא עוֹלָם בִּפְנֵי עַצְמוֹ, וְאִי אֶפְשָׁר לְחַקּוֹת אֲחֵרִים, אֵצֶל אֶחָד מֵאִיר לְהִתְפַּלֵּל יוֹתֵר לְאַט וְאֵצֶל הַשֵּׁנִי מֵאִיר לְהִתְפַּלֵּל יוֹתֵר בִּזְרִיזוּת; כְּמוֹ כֵן כְּשֶׁזֶּה מַגִּיעַ לִלְמוֹד הַתּוֹרָה, לְאֶחָד מוֹשֵׁךְ יוֹתֵר לִלְמוֹד בְּקִיאוּת, וְלַשֵּׁנִי מוֹשֵׁךְ יוֹתֵר לִלְמוֹד בְּעִיּוּן; כְּמוֹ כֵן בְּחֶלְקֵי הַתּוֹרָה, לְאֶחָד יֵשׁ רֶגֶשׁ לִלְמוֹד גְּמָרָא, לַשֵּׁנִי יֵשׁ יוֹתֵר רֶגֶשׁ בְּלִימוּד שֻׁלְחָן עָרוּךְ וְסִפְרֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת, וְלַשְּׁלִישִׁי יֵשׁ יוֹתֵר רֶגֶשׁ בְּלִימוּד אַגָּדָה.

אָחִי אֲהוּבִי, חֲבֵרִי חֲמֻדַּת לִבָּבִי, כְּשֶׁאַתָּה רוֹצֶה לְהִתְחַדֵּשׁ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם תִּזָּכֵר שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְהִסְתַּכֵּל עַל אֲחֵרִים, לְחַפֵּשׂ לְחַקּוֹת אֲחֵרִים, צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל עַצְמִי וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֵּׁנִי, לֹא לְהִשָּׁבֵר כְּשֶׁלֹּא יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ הַשֵּׁנִי, כִּי רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר (לִקּוּטֵי מוֹהַרַ"ן חֵלֶק א, סִימָן לד), שֶׁלְּכָל אָדָם יֵשׁ נְקוּדָה שֶׁאֵין לַשֵּׁנִי; כְּפִי שֶׁחָכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים (תַּעֲנִית כא:) בִּימֵי אַבַּיֵּי וְרָבָא הָיָה רוֹפֵא בְּשֵׁם אַבָּא אֻמָּנָא, הוּא הָיָה מְקַבֵּל בְּכָל יוֹם בַּת קוֹל, דִּרְשַׁת שָׁלוֹם מֵהַשָּׁמַיִם; אַבַּיֵּי הָיָה מְקַבֵּל רַק פַּעַם בְּשָׁבוּעַ דִּרְשַׁת שָׁלוֹם מֵהַשָּׁמַיִם; וְרָבָא הָיָה מְקַבֵּל רַק פַּעַם בְּשָׁנָה בַּת קוֹל, בְּעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים, וּלְאַבַּיֵּי הָיְתָה חֲלִישׁוּת הַדַּעַת מִזֶּה, אָמְרוּ לוֹ מֵהַשָּׁמַיִם: "אַתָּה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה", רוֹאִים מִזֶּה שֶׁלְּכָל יְהוּדִי יֵשׁ אֶת הַדֶּרֶךְ שֶׁלּוֹ אֵיךְ הוּא עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם, וּלְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ נַחַת רוּחַ מִמֶּנּוּ, וְכָךְ הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ הָרַבִּי ר' זוּשָׁא זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ הָיָה אוֹמֵר: ""כְּשֶׁאֲנִי אַגִּיעַ לְבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה לֹא יוֹכִיחוּ אוֹתִי לָמָּה לֹא עָבַדְתִּי אֶת הַשֵּׁם כְּמוֹ אָחִי הַצַּדִּיק הָרַבִּי ר' אֱלִימֶלֶךְ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ, יוֹכִיחוּ אוֹתִי עַל זֶה שֶׁלֹּא עָבַדְתִּי אֶת הַשֵּׁם כָּל כָּךְ חָזָק כְּמוֹ שֶׁאֲנִי זוּשָׁא הָיִיתִי יָכוֹל לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם".

לָכֵן אַל תִּשָּׁבֵר שֶׁאַתָּה לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁהַחֲבֵרִים שֶׁלְּךָ עוֹשִׂים, תִּסְתַּכֵּל מַה שֶּׁמִּסְתַּדֵּר אֶצְלְךָ, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לִלְמוֹד בַּלַּיְלָה – תִּקְבַּע לְךָ סֵדֶר לִלְמוֹד בַּלַּיְלָה, הָעִקָּר שֶׁתְּנַצֵּל אֶת הַזְּמַן.

(עָצְתוֹ אֱמוּנָה וַיֵּרָא תשפ"ז)

לִישׁוֹן לְבַד

שְׁאֵלָה:

לִכְבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

יֵשׁ לִי יַלְדָּה בַּת שֵׁשׁ, כְּבָר הַרְבֵּה זְמַן שֶׁיֵּשׁ לָהּ פְּחָדִים, כְּבָר הָיִינוּ אֵצֶל מְטַפְּלִים, אֲבָל זֶה עֲדַיִן לֹא הִשְׁתַּפֵּר, אֲנַחְנוּ כָּל הַזְּמַן מְבַקְּשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁזֶּה יִשְׁתַּפֵּר אֲבָל עֲדַיִן מְחַכִּים לִישׁוּעָה, הִיא רוֹצָה לִשׁוֹן רַק בַּחֲדַר הַשֵּׁינָה שֶׁלָּנוּ וְאָסוּר לְאִשְׁתִּי אַף פַּעַם לָצֵאת בַּלַּיְלָה.

אֵיזֶה עֵצָה רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יָכוֹל לָתֵת לָנוּ וּמַה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה מֵאִתָּנוּ?

יִישַׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה

לָמָּה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּעָיָה מִכְּלוּם? אֵצֶל הַרְבֵּה יְלָדִים זֶה כָּךְ, הֵם רוֹצִים לִישׁוֹן בַּחֲדַר הַהוֹרִים; אַל תַּעֲשֶׂה עֵסֶק מִזֶּה, תֵּן לָהּ לִישׁוֹן אֶתְכֶם וְעִם הַזְּמַן זֶה יַעֲבוֹר.

(עֲצָתוֹ אֱמוּנָה לֶךָ תשפ"ו)

חדשות >>>> המשך

רבים מאנשי שלומנו ביקרו אותו בבית החולים בימים שהוא שהה שם. כמו כן ראש הישיבה שליט"א הגיע אליו לבית החולים כמה פעמים, דבר שממנו ר' שלמה ברוך התחזק מאוד. ראש הישיבה שליט"א סיפר, שפעם אחת בביקור בבית החולים אמר לו: "עכשיו סיימתי בפעם ה-200 את מסכת כריתות".

הנפטר השאיר אחריו את אשתו החשובה אשת חיל עטרת בעלה תחי', דור מפואר של ילדים ונכדים יראים וטובים שהולכים בדרך התורה והחסידות, ומאות תלמידים שלמדו אצלו.

ב"מכתב היומי" של שבוע שעבר, ביום רביעי, כותב ראש הישיבה שליט"א, "אתמול הייתי בלויה של ר' שלמה ברוך בלוי עליו השלום, קבלתי שוב כזו התעוררות לראות מה נשאר מהאדם, מה לוקחים; תלמיד היכל הקודש עוזב את העולם הזה מלא בתורה ובתפלה. הלכתי כמה פעמים לבקר אותו בבית החולים, ראיתי מהו תלמיד היכל הקודש, הוא שכב עם יסורים נוראים שאי אפשר לתאר, ולמד דפי גמרא בכזו התמדה, כמו בחור צעיר שנודע לו עכשיו מדרך הלמוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), ראיתי את הגדלות של תלמידי היכל הקודש.

לכן אבקש ממך, אל תטעה את עצמך, תחטוף בכל יום קצת חומש רש"י עם התרגום – ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, וכן הלאה, כך כשמגיע סוף השבוע סיימו עם הפרשה, וזוכים לקיים מה שחכמינו הקדושים אומרים (ברכות ח.), זו סגולה לאריכות ימים, וזה מציל את האדם מכל רע; כי הנה נמצאים כאן, והנה נמצאים שם, והנה כבר מובילים למקום הנצחי. חכמינו הקדושים אומרים (בבא קמא צז:), על המטבע של אברהם אבינו היה מצד אחד תמונה של בחור ובתולה, ומהצד השני – תמונה של זקן וזקנה, ומוהרא"ש אומר דבר עצום, מוהרא"ש אומר: אברהם אבינו היה חי עם המחשבה הזו: 'הנה הוא בחור, והנה הוא כבר יהודי זקן', 'הנה היא בתולה והנה היא כבר יהודיה זקנה', זה הפירוש במאמר החז"ל, שכל ימיו הוא היה חי שהנה כבר חוזרים אל השם יתברך וצריכים להכין תורה ומצוות ומעשים טובים".

הלוויה התקיימה בבית המדרש ביאלע בבורו פארק, מאות יהודים התאספו לבכות את האבידה הגדולה, משם נסעה המיטה לארץ ישראל, שם התקיימה הלוויה בעיר מגוריו אשדוד, הספידו יבלחט"א אביו החשוב שליט"א, אחיו וילדיו שיחיו, הגה"צ ר' יצחק לעזער שליט"א, הגה"צ המשפיע ר' יצחק משה ערלאנגער שליט"א, ועוד.

למרות שהפטירה היא אובדן לכל עם ישראל, מרגישים את החיסרון מאוד אצלנו בהיכל הקודש. הוא השאיר חלל גדול שכולנו צריכים עכשיו לנסות למלא. לכן אנשי שלומינו יקבלו על עצמם להמשיך הלאה בדרכיו, לצאת בעצמם להפיץ, ולעזור ולתמוך את אלו שעוסקים בהפצה בטרחת הגוף ובממון לעילוי נשמתו של הנפטר הגדול, שוודאי יהיה מליץ יושר לכל אלו שהולכים בדרכיו.

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

סִפּוּר חַיָּיו שֶׁל רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ (רס"א)

תַּקְצִיר: שִׂיחוֹת מֹרֵנוּ זַ"ל עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּלֵיל חַג הַשָּׁבוּעוֹת

עָנָה וְאָמַר אַחַר־כָּךְ בְּזוֹ הַלָּשׁוֹן: "הָ'עוֹלָם' אוֹמְרִים, שֶׁאֵין צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ גְּדוֹלוֹת, וַאֲנִי אוֹמֵר, שֶׁצָּרִיךְ דַּוְקָא לְבַקֵּשׁ גְּדוֹלוֹת, לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אַחַר הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר".

[וּכְבָר מְבֹאָר מִזֶּה בְּלִקּוּטֵי־מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן ל', שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד לְבַקֵּשׁ מְאֹד אַחַר מְלַמֵּד הָגוּן כָּזֶה, שֶׁיּוּכַל לְהַסְבִּיר וּלְהָבִין אוֹתוֹ שֵׂכֶל עֶלְיוֹן גָּדוֹל כָּזֶה, דְּהַיְנוּ הַשָּׂגוֹת אֱלֹקוּת. כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת רַבִּי גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, שֶׁיּוּכַל לְהַסְבִּיר לוֹ שֵׂכֶל גָּדוֹל כָּזֶה.

וְכָל מַה שֶּׁהוּא קָטָן בְּיוֹתֵר וּמֻרְחָק בְּיוֹתֵר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא צָרִיךְ רַבִּי גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁמָּצִינוּ בְּעֵת שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַדְרֵגָה קְטַנָּה מְאֹד, דְּהַיְנוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁהָיוּ מְשֻׁקָּעִים בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שַׁעֲרֵי טֻמְאָה, הָיוּ צְרִיכִים רַבִּי גָּדוֹל וּמְלַמֵּד גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, דְּהַיְנוּ מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

כִּי כָּל מַה שֶּׁהוּא קָטָן וּמֻרְחָק בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ מְלַמֵּד גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, שֶׁיִּהְיֶה אָמָּן כָּזֶה, שֶׁיּוּכַל לְהַלְבִּישׁ לוֹ שֵׂכֶל עֶלְיוֹן כָּזֶה, דְּהַיְנוּ הַשָּׂגָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְקָטָן וּמֻרְחָק כְּמוֹתוֹ. כִּי כָּל מַה שֶּׁהַחוֹלֶה נֶחֱלֶה בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ רוֹפֵא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר.

עַל־כֵּן אֵין לְהָאָדָם לוֹמַר, "דַּי לִי, אִם אֶהְיֶה מִקָּרֹב אֵצֶל אִישׁ נִכְבָּד וְיִרְא ה', אַף שֶׁאֵינוֹ מְפֻלָּג בַּמַּעֲלָה, כִּי הַלְוַאי שֶׁאֶהְיֶה מִקֹּדֶם כָּמוֹהוּ". אַל יֹאמַר כֵּן. כִּי אַדְרַבָּא בְּפִי מַה שֶּׁיּוֹדֵעַ אִינְשׁ בְּנַפְשֵׁיהּ גֹּדֶל פְּחִיתוּתוֹ וְגֹדֶל רְחוֹקוֹ, שֶׁנִּתְרַחֵק מֵהַשֵּׁם

<<<<

> BreslevCenter.com\answers <

יִתְבָּרַךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מַה שֶׁיּוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ, וּכְמוֹ כֵן כָּל מַה שֶׁיּוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ, שֶׁהוּא מֻרְחָק בְּיוֹתֵר, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ לְנַפְשׁוֹ רוֹפֵא גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַיֵּן שָׁם.

וּמִכָּאן תּוֹכָחָה לְאוֹתָם שֶׁאוֹמְרִים, שֶׁסִּפְרֵי רַבֵּנוּ זַ"ל גְּבוֹהִים מְאֹד, וְהֵם לֹא לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ וְכַדּוֹמֶה, פְּתוּיִים שֶׁל שְׁטָיוֹת כְּאֵלּוּ וְכוּ', כִּי בְּגַשְׁמִיּוּת אָנוּ רוֹאִים, כְּשֶׁאָדָם חוֹלֶה מְאֹד, מְחַפְּשִׂים אַחַר הָרוֹפֵא הַכִּי גָּדוֹל וְאֵינָם מַנִּיחִים אוֹתוֹ - וּבְרוּחָנִיּוּת הָאָדָם מִסְתַּפֵּק עִם צַדִּיק קָטָן וְכוּ'. הֲלֹא הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת לְהֶפֶךְ אוֹ עַל כָּל פָּנִים בְּקַל וָחֹמֶר; מַה בְּחֹלִי גַּשְׁמִיּוּת מְחַפְּשִׂים וּמְשְׁתַּדְּלִים בְּכָל מִינֵי חִפּוּשִׂים וְהִשְׁתַּדְּלִיּוֹת לִמְצֹא הָרוֹפֵא הֲכִי גָּדוֹל, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּרוּחָנִיּוּת אֵיךְ הָיוּ צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אַחֲרֵי הָרַבִּי הַגָּדוֹל, הַמֻּפְלָג בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלָאָה עַד מְאֹד מְאֹד.

ר' לֵוִי יִצְחָק זַ"ל הִבִּיר פַּעַם עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ בְּהִתְעוֹרְרוּת רַבָּה. עָנָה וְאָמַר: "הַלֹּא יֵשׁ לָנוּ רַבִּי מִלְּפָנַי מָאתַיִם שָׁנָה! (מִיר הָאבֶּן דָּאךְ אַ רַבִּי פּוּן פַּאר צְוֵויי הוּנְדֶערְט יָאר צוּרִיק) וְעַל כֵּן לָמָּה לֹא נִצַּיִת אוֹתוֹ וְנֵלֵךְ בְּדַרְכָיו? וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכֶּה לְהִתְרַפְּאוֹת בְּרִפּוּאָה אֱמִתִּית, רְפוּאָה נִצְחִית. רוֹצִים לִהְיוֹת חֲסִידִים שֶׁל הַיּוֹם וְרַבִּי מֵהַהוֹרוֹת הַקַּדְמוֹנִים (מֶען וויל זַיין חֲסִידִים פּוּן הַיינְט, אוּן הָאבֶּן אַ רַבִּי פּוּן אַמאלִיגֶע צַייטֶן). הֲלֹא גַּם אָנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲסִידִים שֶׁל הַהוֹרוֹת הַקַּדְמוֹנִים, וְאָז נִזְכֶּה גַּם כֵּן לְקַבֵּל מֵהָרַבִּי שֶׁל הַהוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים!" וְדִבְרֵי פִּי חָכָם חֵן.]

(הֶמְשֵׁךְ יָבֹא אי"ה - נִלְקָח מִסֵּפֶר "פְּעֻלַּת הַצַּדִּיק")

ברוך דיין האמת,
הרה"ח ר' שלמה ברוך בלוי זצ"ל

בלבבות שבורים מבכים אנשי שלומנו את פטירתו של חברנו הנאמן ואחד התלמידים הכי קרובים והנאמנים של מוהרא"ש זי"ע, הרה"ח ר' שלמה ברוך בלוי זצ"ל. הנפטר שהה בתקופה האחרונה כאן באמריקה בבית החולים, כשהוא סבל ייסורים מרים, שם השיב את נשמתו הטהורה לבורא בגיל הצעיר של 55 שנים בלבד, לאחר שנים של ייסורים קשים שקיבל באהבה, עבד את השם יתברך, למד והתפלל, ועוד חיזק ושימח כל אחד, גם בתקופה האחרונה כשהיה כל כך מדוכא בייסורים.

הנפטר נולד בחודש כסלו תשל"א להוריו החשובים, יבדלחט"א הרב ר' אברהם בלוי שליט"א ולאמו החשובה תחי'. בשנותיו הצעירות למד בהתמדה גדולה בישיבת 'חכמי לובלין' בצל הקודש של הגאון הגדול בעל 'שבט הלוי' זצ"ל. הוא התקרב לא רבינו על ידי מוהרא"ש זי"ע עוד כשהיה בחור, ומאז היה מקושר מאוד למוהרא"ש בעבותות אהבה; הוא נעשה אחד התלמידים הכי קרובים, ותמיד הטה אוזן לקלוט כל מילה שיצאה ממוהרא"ש זי"ע.

את כל חייו הקדיש להדפיס ולהפיץ את ספריו של מוהרא"ש זי"ע. עשרות שנים השקיע כוחות עצומים יומם ולילה להדפיס, להגיה ולהפיץ את הספרים הקדושים בכל העולם, בתור ה'בעל מגיה' הראשי על כל ספרי מוהרא"ש. לפני שהוא נכנס לזה, הספרים היו ללא ניקוד; הוא תיקן זאת הרבה, עבר עליהם, סידר את הדקדוק, והכניס את הניקוד בהרבה מהספרים. הסט הידועה "אשר בנחל", "חיי מוהרא"ש", ועוד מאות ספרים וקונטרסים שמוצאים היום בחנויות של כל כך הרבה בתי ישראל, כולם הם פירותיו.

מלבד עבודתו עם הספרים, הוא היה מחנך נפלא שהשפיע על תלמידיו בלבו החם. ביבנאל הוא שימש כראש ישיבה של הישיבה 'תפארת מוהרא"ש', שם במשיכה שלו עם גישה לבבית משך את נשמותיהם של התלמידים הצעירים. הוא התמסר לכל בחור לפי דרגתו, ובמיוחד היה לו שפה לבחורים הנופלים והשבורים שאותם חיזק והחזיר לדרך המלך, עם סבלנותו העצומה ומילים טובות זכה לקרב אינספור בני ישראל אל הקב"ה, דלתו תמיד הייתה פתוחה לכל מי שצריך מילה טובה, לשאול עצה בענייני שלום בית, חינוך, או כל עזרה שהיא.

למרות שבשנים האחרונות לא היה בריא והתייסר עם מחלה קשה ל"ע, הוא תמיד התחזק באמונה וביטחון שהכל מהשם יתברך, ואם זה מגיע מהשם יתברך זה בוודאי טוב. הוא המשיך הלאה בעבודת הקודש שלו והרבצת התורה בגבורת נפש עצומה, למרות הייסורים הקשים שעבר. בראש השנה האחרון הוא לצערנו לא יכול היה לנסוע לאומן אל רבינו ז"ל בגלל מצבו הבריאותי. הוא בכה על זה מאוד וממש לא יכול היה לסבול שהוא יצטרך לפספס ראש השנה אצל רבינו, לאחר שנים שזכה להיות בכל שנה אצל רבינו בראש השנה.

הוא תמיד היה מוכן להיפרד מהעולם כמו תלמיד היכל הקודש אמיתי. הוא כבר הכין את התכריכים שלו לפני עשרים שנה, כי הוא חי עם יום המיתה, ביודעו שהנה הנה יבוא יום שיצטרכו לחזור אל השם יתברך ולהשיב את הנשמה.

בחודשים האחרונים של חייו הוא שהה בקרית ברסלב ליבערטי. הוא הגיע לשם לשמחה, אבל הוא נשאר שם כי התחיל להרגיש לא טוב, והוכנס לבית חולים כאן באמריקה. אנשי שלומינו קיבלו אותו מאוד יפה בחודשים שהוא היה כאן באמריקה, במיוחד בקרית ברסלב הוא התקבל בכבוד גדול, ומשפחות חשובות התמסרו מאוד יפה לו ולמשפחתו, דבר שהמשפחה מאד מכירה טובה. הוא גם הספיק לבקר בקרית ברסלב ליבערטי בבית הדפוס ממנו נהנה מאוד, כי זה הרי מה שעשה כל חייו.

<<<<

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **גדלי' דוד בלום** הי"ו בית שמש
להולדת הבן למזל טוב

***

מו"ה **יואל טייטלבוים** הי"ו קרית יואל
מלמד חשוב במוסדותינו הקדושים
וגבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב שכונת עצי תמרים
לשמחת הבר מצוה לבנו למזל טוב
הבחור **משה טייטלבוים** הי"ו

זמנים

	מנחה וקבלת שבת	שחרית שב"ק	מנחה ושל"ס	שיעור דף היומי	חבורה
ירושלים | רח' רבי נחמן מברסלב 15	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	19:30	---
בני ברק | רח' ירושלים 2	30 דק' לאחר זמן הדה"נ	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	---	---
טבריה | רחוב אהבת ציון 17	15 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	אחרי מעריב	---
אלעד | רחוב הרב יוסף קארו 5	10 דק' אחרי השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	20:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
בית שמש | רח' נהר הירדן 25	10 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	20:30	הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה
בית שמש רמה ד'-3 | רח' נהרדעא 24	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	---	---
מודיעין עילית | רשב"י 19	10 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	21:30	**יום רביעי בשעה 21:30**
יבנאל | רחוב המייסדים	5 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה **מנחה מעריב ימי חול בזמן**	---	**חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30**
צפת | רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)	10 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	21:15	**שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15**

> BreslevCenter.com <